शङ्खचूडो ययौ तत्र वारिधेस् तीरवर्तिनं
अन्तकाले नमस्कर्तुं गोकर्णाख्यम् उमापतिं । 218
गते तस्मिन् स कारुण्यनिधिर् जीमूतवाहनः
तत्त्राणाय 'आत्मदानस्य बुबुधे लब्धम् अन्तरं । 219
ततस् तद्विस्मृतम् इव क्षिप्रं कृत्वा स्वयुक्तितः
कार्यापदेशाद् व्यसृजन् निजं मित्रावसुं गृहं । 220
तत्क्षणं च समासन्नतार्क्ष्यपक्षानिलाहता
तत्सत्त्वदर्शनाश्चर्याद् इव सा भूर् अघूर्णत । 221
तेन 'अहिरिपुम् आयान्तं मत्वा जीमूतवाहनः
परानुकम्पी तां बध्यशिलाम् अध्यारुरोह सः । 222
क्षणाच् च 'अत्र निपत्य 'एव महासत्त्वं जहार तं
आहत्य चञ्चा गरुडः स्वहायाहादिताम्बरः । 223
परिस्रवदसृग्धारं च्युतोत्खातशिखामणिं
नीत्वा भक्षयितुं च 'एनम् आरेभे शिखरे गिरेः । 224
तत्कालं पुष्पवृष्टिश् च निपपात नभस्तलात्,
तद्दर्शनाच् च किं न्व् एतद् इति तार्क्ष्यो विसिस्मिये । 225
तावत् स शङ्खचूडो ऽत्र नत्वा गोकर्णम् आगतः
ददर्श रुधिरासारसिक्तं बध्यशिलातलं । 226
हा धिङ् मदर्थं तेन 'आत्मा दत्तो नूनं महात्मना,
तत् कुत्र नीतस् तार्क्ष्येण क्षणे ऽस्मिन् स भविष्यति । 227

Digitized by Google